

ESCALA 1:1000

ADREÇA PRINCIPAL:

Rodés, C. de, 46-60

ADREÇA SECUNDARIA:

Esquadres, C. de les, 12-14

ADREÇA PRINCIPAL: Rodés, C. de, 46-60

ADREÇA SECUNDARIA: Esquadres, C. de les, 12-14

DENOMINACIÓ: Fàbrica Albert Germans

CRONOLOGIA I AUTOR/S: 1926 Projecte
Antoni i Ramon Puig i Gairalt, arquitectes

US ORIGINAL: Fàbrica tèxtil

US ACTUAL: Fàbrica tèxtil

BIBLIOGRAFIA:

CASAS, 1986 A.

CASAS, 1986 B.

DOMINGUEZ/LOPEZ/MARTINEZ/DE PLANELL, 1990 A.

GIMENEZ/LOPEZ/LLOREDA/RUIZ/DOMINGUEZ, 1992.

SUAREZ/VIDAL, 1993.

ARXIU:

A.H.H. Expedients 4807 I 4965.

AHUAD del COACB, 1977, fitxa 29 /

RUIZ/DOMINGUEZ, 1992).

Inventariat pel Servei del Patrimoni Arquitectònic de la Generalitat de Catalunya

SUAREZ/VIDAL, inèdit.

Vista parcial de la façana (Febrer 1995)

Vista parcial de la façana (Febrer 1995)

CITES:**(PEPPA)**

"Naturaleza: Edificio destinado a fábrica textil, talleres, oficinas, y vivienda de portería.

Descripción arquitectónica: Edificio situado en el entorno urbano del casco del Centro, fuertemente consolidado.

Nave y edificio industrial adjunto de ladrillo visto con un aparejo de cuidada ejecución. La nave del taller posee iluminación de diente de sierra, con cornisa interrumpida y ventanas (en forma de ojo de buey) dotadas de lamas regulables.

En el edificio industrial, las ventanas de planta baja son a cartabón, recurso estilístico muy utilizado por los Hnos. Puig Gairalt, teniendo este edificio la sensibilidad y la calidad de las obras de Antonio, superiores siempre a las de Ramón.

El edificio, por la textura del ladrillo y su aparejo, tiene una presencia inconfundible, singularizada además por estar aquél rodeado de viviendas.

Muy bien mantenimiento por parte de la propiedad.

Fachada posterior, de similares características que la principal (c. Rodés), pero revocada".

(SUAREZ/VIDAL, inèdit)

"PROPIETARI: José Albert Rulduá (veí de Barcelona)

DATA: Projecte març de 1926.

TIPOLOGIA/DESCRIPCIÓ: Edifici industrial destinat a indústria tèxtil de fibra. Consta d'entrada, edifici destinat a despatxos de p.b. i planta pis i una nau amb coberta shed i finestres rodones. A nivell de façana destaca el tractament rebut a l'edifici de despatxos que serveix una distribució simètrica i equilibrada de distribució de buits i plens. Les obertures de la p.b. són finestres rectangulars amb arcs a nivell i sobre-finestra poligonal. Les motllures serveixen per diferenciar els dos nivells de l'edifici, així com delimitar els extrems d'aquest. La coberta és a quatre aigües. L'emblema de la fàbrica amb les lletres està disposat al bell mig." INVENTARIAT EL 1978

(CASAS, 1986 A)

"Tots dos edificis [es refereix a Can Cosme Toda] tenen en comú l'ús del maó, vist amb un valor a la vegada constructiu i decoratiu (una herència del modernisme arquitectònic, sobretot en allò que fa referència als edificis industrials), i una gran adequació del disseny de l'espai a les possibilitats de la parcel·la i les necessitats de la indústria". (p. 52)

(GIMENEZ/LOPEZ/LLOREDA/RUIZ/DOMINGUEZ, 1992)

"...durant la Guerra Civil fou col·lectivitzada. Actualment encara s'hi treballa, produint teixits metàl·lics per a indústries.

Dues pilastres de base quadrada, fetes de maó vist, emmarquen l'entrada de les mercaderies. Aquesta entrada es divideix en dos espais mitjançant un pilar d'igual estructura que els altres però d'alçada més reduïda. Totes tres es coronen per una teuladeta de quatre aigües de ceràmica vidrada. Hi ha dues portes de ferro forjat amb dibuixos ondulants, una més gran per a l'entrada de vehicles i una més petita per a l'entrada de mercaderies. En un dels pilars hi ha una placa amb el nom de la firma Albert Hermanos.

Adossat a la pilastra hi ha l'edifici de la porteria, fet de maó vist però pintat a la part interior de color blanc i terrós a l'emmarcament de les finestres. Aquestes tenen reixa de ferro forjat i l'entrada és dins el recinte, al pati que queda a l'entrada. La coberta és a dues aigües.

L'edifici d'oficines és rectangular, de planta baixa i pis, fet de maó vist amb coberta de quatre vessants i emmarcat per pilastres laterals. S'accedeix des del carrer Rodés per una porta de fusta i reixa de ferro forjat amb tarja de forma semihexagonal. Aquesta, és flanquejada per finestres rectangulars amb acabament semihexagonal amb reixa de ferro forjat, els barrots de la qual acaben en forma d'espiral. Dues

fileres de maons separen els dos nivells, donant pas a les finestres del pis, més àmplies i cobertes per tendal. Un voladís marca l'inici de la teulada.

Una terrassa uneix aquest edifici amb la porteria a nivell del primer pis, formant així una porxada.

Nau: Edifici de planta baixa, fet de maó vist, que respon a la tipologia de dents de serra. Cadascun dels cossos té una lluernia de forma circular. A l'extrem, un edifici quadrat, de planta baixa i pis, marca l'acabament del recinte industrial. Aquest, és fet també de maó vist i presenta una gran porta d'entrada i finestres de diferents formes.

La decoració és mínima i ve representada a tota la façana per a l'utilització de sanefes de maó vist i la forma de les finestres i les reixes" (pp. 152-153)

VALORACIÓ:

Els plànols de la fàbrica tèxtil que va presentar Josep Albert a l'Ajuntament de l'Hospitalet l'any 1926 estan signats per l'arquitecte Antoni Puig i Gairalt. De totes maneres, l'obra s'atribueix al seu germà, l'arquitecte municipal de l'Hospitalet, Ramon Puig i Gairalt. Aquesta atribució ve avalada per l'exhaustiva catalogació efectuada per les biògrafes d'ambdós arquitectes (SUAREZ/VIDAL, inèdit).

L'ús de la tècnica del maó vist en construccions industrials s'inicià a Catalunya en les darreres dècades del XIX, prengué forta significació durant el modernisme, i perdurà fins més enllà dels límits cronològics d'aquest corrent artístic. El llenguatge de l'obra vista donà significació específica a les grans fàbriques, les quals s'identificaven a partir de la seva imatge externa, ensenya de la firma.

A la fàbrica Albert Germans, Ramon Puig i Gairalt mantingué la tècnica del maó vist, experimentant en composicions arquitectòniques de llenguatge més clàssic i geomètric. Aquesta solució ve reforçada per les cobertes en dent de serra ("shed") de les naus, les quals acaben d'atorgar l'ordenació geomètrica dels volums. El

resultat és un conjunt harmònic, on els cossos extrems de les dues casetes emmarquen el mur continu amb dent de serra que presenten les naus pel carrer Rodés. La il·luminació zenital de les naus a través de la coberta de "shed", permet que la seva façana no presenti cap obertura al carrer, excepte un òcul o ull de bou que acaba per donar més expressivitat a tot el conjunt.

PROTECCIÓ:

Nivell D

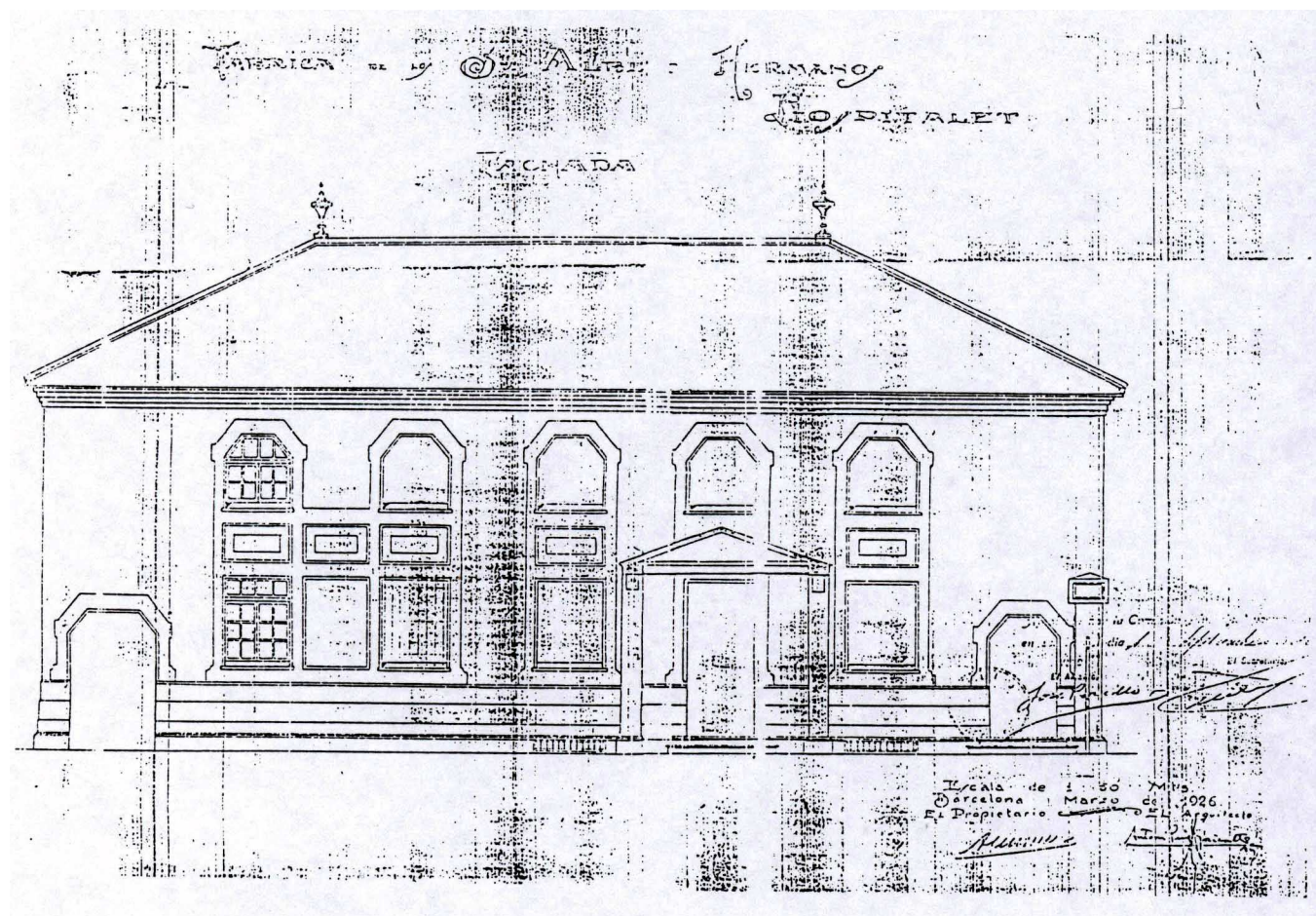
Façanes i volumetria de les casetes i naus que donen al carrer Rodés. No s'inclouen la resta de construccions de l'interior de la fàbrica.

CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

La recuperació de grans espais industrials, salvaguardant les estructures fabrils, compta a l'Hospitalet amb exemples força significatius com són el cas de la Tecla Sala o de Can Vilumara. Albert Germans podria esdevenir un altre centre recuperat, al qual se li hauria de destinar un ús públic que no afectés la conservació de les estructures protegides.

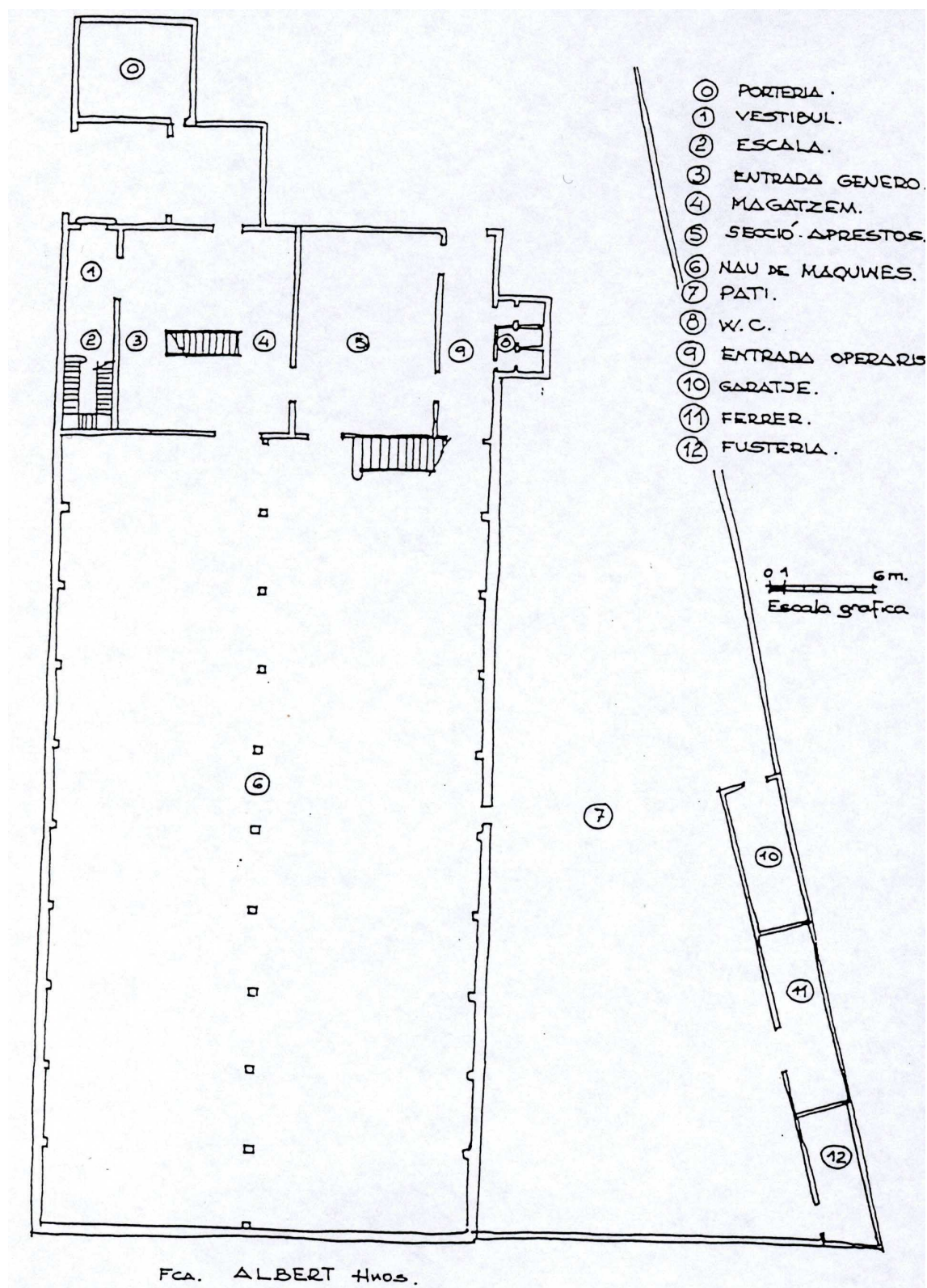
En general, l'obra vista de les façanes s'ha conservat molt bé i només en llocs puntuals caldria una restauració específica. Caldrà tenir cura en conservar els elements de forja de les reixes, tant de la porta d'entrada com de les finestres, així com dels elements complementaris com la fusteria i vidrieria de les obertures. No s'ha de permetre cap operació d'arrebossat o pintat dels maons.

Alçat del projecte original d'un dels cossos de la fàbrica, signat per Antoni Puig i Gairalt (1926)

Croquis planta (PEPPA, 1987)

SITUACIÓ URBANÍSTICA:

El PGM qualifica l'estructura com a 17-7 (zona de renovació urbana en transformació de l'ús a equipament), i parcialment com 13b en els seus extrems (residencial urbana semi-intensiva) per la qual cosa s'hauria d'actuar mitjançant un Pla Especial que assegurés la conservació de l'edificació protegida en el seu estat i volumetri actuals.

